

Uchwały nr ~~XXXVIII~~ 682/2014
Rady Miejskiej w Lęborku
z dnia 26.09.2014 r.

**w sprawie uczczenia pamięci lęborkanina, doktora medycyny Edwarda Bieszki,
w trzydziestą rocznicę jego śmierci**

Na podstawie: § 59 Statutu Miasta Lęborka, stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XIII-131/2003 Rady Miejskiej w Lęborku z dnia 30 października 2003 roku (Dz. Urz. Województwa Pomorskiego Nr 151, poz. 2670 z 28 października 2003 roku ze zm.)

uchwała się, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się stanowisko Rady Miejskiej w Lęborku w sprawie uczczenia pamięci lęborkanina, doktora medycyny Edwarda Bieszki, w trzydziestą rocznicę jego śmierci, zgodnie z załącznikiem do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Lęborka.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

A. Stenka
Adam Stenka

Sprawdzono pod względem
formalno - prawnym

RADCA PRAWNY
B. Bodnar
§-148/86

[Signature]

**Stanowisko Rady Miejskiej w Lęborku
z dnia 26.09.2014 r.**

**w sprawie uczczenia pamięci lęborczanina, doktora medycyny Edwarda Bieszki,
w trzydziestą rocznicę jego śmierci**

Rada Miejska w Lęborku niniejszym pragnie uczcić pamięć zasłużonego mieszkańca Lęborka, doktora medycyny Edwarda Bieszki z okazji 30-jej rocznicy jego śmierci.

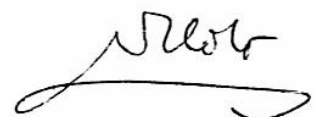
Edward Bieszka urodził się 16 stycznia 1911 r. w Karszanku (powiat starogardzki) w rodzinie nauczyciela Franciszka Bieszki i jego żony Anny z domu Firyn. W 1929r. ukończył w Tczewie gimnazjum typu humanistycznego. Po uzyskaniu matury zdał egzamin wstępny na Wydział Lekarski Uniwersytetu Poznańskiego. Żywo zainteresowany historią regionu, przepojony koniecznością pracy społecznej i patriotycznej wstąpił do Korporacji Studentów „Pomerania”. Dyplom lekarza otrzymał 6 listopada 1936r. Praktykę szpitalną ukończył w Publicznym Miejskim Szpitalu w Toruniu. W latach 1937-1938 pracował w charakterze lekarza asystenta w Powiatowym Szpitalu w Działdowie. We wrześniu 1939 roku jako lekarz w randze podporucznika otrzymał przydział do Obrony Narodowej w Działdowie, a następnie przeszedł szlak bojowy Mława-Warszawa. Udzielał ofiarnie pomocy wojskowym i cywilom w czasie obrony stolicy, a po kapitulacji Warszawy 27 września 1939r. dostał się do niewoli niemieckiej. W Oflagu II C w Woldenbergu do lutego 1945r. wykonywał posługę w izbie chorych dla jeńców wojennych.

Po powrocie do kraju podjął pracę w Działdowie jako lekarz szpitalny i pełniący obowiązki dyrektora. W sierpniu 1945r. przeniósł się do Lęborka i z tym miastem związał całe swoje późniejsze życie. Dnia 14 września 1945r. burmistrz Lęborka Jan Brzozowicz oficjalnie powierzył mu stanowisko lekarza miejskiego i wenerologa w Miejskim Ośrodku Zdrowia zlokalizowanym przy ul. Kossaka.

W 1950 roku uzyskał tytuł doktora medycyny za pracę naukową „Spostrzeżenia epidemiologiczne nad szerzeniem się chorób wenerycznych na terenie miasta i powiatu lęborskiego” obronioną w Klinice Dermatologii Akademii Lekarskiej w Gdańsku.

W 1950 r. dr Edward Bieszka zorganizował w lęborskim szpitalu oddział chorób dziecięcych, a w 1951 r. objął stanowisko ordynatora tegoż oddziału. Funkcję tę pełnił nieprzerwanie przez 27 lat. Uzyskał specjalizację pierwszego stopnia z dermatologii i chorób dziecięcych, a w 1956 r. uzyskał także specjalizację drugiego stopnia z chorób dziecięcych. Przez wiele lat kierował lęborską Poradnią Matki i Dziecka. Był wychowawcą całego powojennego pokolenia lęborskich lekarzy pediatrów.

Jako pasjonat sportu pełnił funkcję lekarza sportowego klubu „Kolejarz” w Lęborku.

tytułem honorowym „Zasłużony dla zdrowia narodu” oraz licznymi odznaczeniami resortu zdrowia. Był niestrudzonym społecznikiem, zaangażowanym członkiem Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, Polskiego Towarzystwa Lekarskiego oraz Polskiego Związku Wędkarskiego.

„Doktor medycyny Edward Bieszka, 1911-1984, kombatant, mieszkaniec i społecznik miasta Lęborka. Przyjaciel dzieci. Zasłużony dla zdrowia narodu” – te słowa z tablicy pamiątkowej przy ul. Doktora Edwarda Bieszki w Lęborku w zwięzły i trafny sposób charakteryzują postać tego wybitnego lęborkanina, człowieka wielkiej kultury osobistej, życzliwego ludziom, profesjonalisty w każdym calu, zaangażowanego i ofiarnego lekarza, bardzo wymagającego w pracy, ale przede wszystkim wymagającego wiele od siebie. To jeden z najważniejszych nestorów powojennej służby zdrowia w Lęborku.

Dr Edward Bieszka zmarł 29 września 1984r. i został pochowany na cmentarzu w Lęborku.

Powinnością władz samorządowych Lęborka jest pielęgnowanie pamięci o wybitnych obywatelach tego miasta. W związku z powyższym Rada Miejska w Lęborku, Burmistrz Miasta Lęborka oraz podległe mu samorządowe instytucje dołożą wszelkich starań, aby godnie pielęgnować pamięć o lęborkaninie, doktorze medycyny Edwardzie Bieszce, przybliżając jego sylwetkę oraz dorobek zawodowy kolejnym pokoleniom mieszkańców Lęborka.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Adam Stenka

Stan Istniejący:

Dnia 29 września 2014 roku mija 30 rocznica śmierci doktora Edwarda Bieszki, znanego i szanowanego lęborskiego lekarza, pioniera powojennej służby zdrowia w naszym mieście. Przed laty dla uczczenia tej postaci jednej z niewielkich lęborskich ulic nadano nazwę doktora Edwarda Bieszki oraz postawiono skromny obelisk z pamiątkową płytą.

Potrzeba i cel podjęcia uchwały:

Potrzebę podjęcia niniejszej uchwały zgłosiła Komisja Gospodarki Miejskiej w odpowiedzi na sygnały przekazywane przez mieszkańców Lęborka osobiście pamiętających doktora Edwarda Bieszkę, a pragnących, aby z okazji 30-ej rocznicy śmierci doktora Bieszki jego postawa życiowa i bezgraniczne zaangażowanie w życie lokalnej społeczności zostały przypomniane i mogły stanowić pewien wzorzec i punkt odniesienia dla kolejnych pokoleń lęborczan.

Różnice między istniejącym a projektowanym stanem prawnym:

Dzięki uchwale w sposób symboliczny zostanie oddana cześć pamięci doktora Edwarda Bieszki. Realizując uchwałę organ wykonawczy samorządu miejskiego oraz podległe mu instytucje podejmą konkretne działania pozwalające przybliżyć sylwetkę doktora Bieszki i godnie pielęgnować pamięć o nim.

Przewidywane skutki społeczne i gospodarcze:

Realizacja uchwały spełni oczekiwania zgłaszane przez wielu mieszkańców Lęborka, przyczyni się do budowania poczucia dumy z własnego miasta i dokonań jego wybitnych obywateli. Przez to wzmocni się poczucie wspólnoty lokalnej oraz podkreślone zostanie znaczenie tzw. Małej Ojczyzny. Upowszechnianie wartościowych wzorców osobowych oraz postawy społecznego zaangażowania będzie też miało walor wychowawczy dla najmłodszego pokolenie. Nie przewiduje się skutków gospodarczych uchwały.

Skutki finansowe związane z wejściem w życie uchwały źródła finansowania:

Uchwała nie narzuca kosztownych działań w sferze materialnej. Realizacja w minimalnym zakresie tj. symboliczne uczczenie pamięci, podjęcie działań kulturalnych wobec rodziny doktora Bieszki, złożenie kwiatów, zapalenie zniczy czy wykonanie drobnych czynności estetycznych w okolicach obelisku nie powinny pociągnąć kosztów większych niż 1000 zł. W przypadku uznania przez Burmistrza za celowe i możliwe do wykonania przez miejskie instytucje innych czynności np. wystawa, publikacja, znaczek lub moneta okolicznościowa, dedykowana strona internetowa, działania infrastrukturalne itp. decyzja o wydatkach podejmowana będzie odrębnie w ramach wykonywania przydzielonych tym instytucjom budżetów na działania statutowe.

